

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Pismo Strossmayerjevo.

„Kölnische Zeitung“, ki je prva priobčila ponarejeno Strossmayerjevo pismo na papeža, objavlja sedaj v opravičenje svoje naslednje spremlevalno pismo: „Esseg 29 September 1888. Euer Hochwohlgeboren! Beiliegend beehre ich mich, Euer Hochwohlgeboren die Uebersetzung des Schreibens zu senden, welches Seine Excellenz der hochwürdige Herr Bischof Georg Strossmayer von Diakovar ddt. 21. d. M. an Seine Heiligkeit den Papst gesendet hat. Sollten Euer Hochwohlgeboren aus politischen Motiven von einer derzeitigen Veröffentlichung dieses Schriftstückes in Ihrem hochgeschätzten Blatte „Kölnische Zeitung“ absehen zu müssen glauben, so bitte ich, mir dieselbe gefälligst retournieren zu wollen, und zwar bis 8. Oktober nach Esseg, und von diesem Zeitpunkte ab unter meiner Adresse an das bischöfliche Ordinariat in Diakovar. Mit ausgezeichnete Hochachtung verbleibe ich Euer Hochwohlgeboren ergebenster Dr. Fr. d. P. Vuchetics, Dechant und Secretär Sr. Excellenz des Bischof Strossmayer“.

Kakor je pismo pokvarjeno, tako tudi nova ta objava. Tajnik Strossmayerjev je sedaj monsignor M. Cepelič, v vsej bosensko-djakovski in sremske vladikovini pa ni niti dekana, niti v obče duhovnika, ki bi se Vučetič pisal. Vidno je, da je nekdo „Kölnische Zeitung“ grdo „nalimal“, ž njo pa vse one liste, ki so na podlagi tega falsifikata krpali gromovite članke. Da je bila „Kölnische Zeitung“ le malce previdna, brzojavila bi bila in vprašala v Djakovo, kaj je resnica, in v jedni uri imela bi bila odgovor. Tako pa se je usedla na limanice. Strossmayer je res poslal v Rim opravičevalno pismo svoje, a to ni bilo pisano na sv. Mateja dan, ampak takoj po povratku s Slatine, že meseca avgusta. Prepis izvirnega opravičevalnega pisma vidi se pri Strossmayerjevem zaupnem moži v Zagrebu in s primerjanjem pogodi se takoj, da je izvirnik, pisan še pred dogodkom Belovarskim, vsaj za polovico obširnej, nego falsifikat v „Köln. Zeitung“ in da v njem ni niti napada na ogersko vlado, niti besedice o pokristijanenji Rusije.

Iz vsega sledi, da pa vsebina tega pisma še

ni nikjer objavljena, poučeni krogi pa zagotavljajo, da se v Rimu popolnem strinjajo z nazeri in ideali Strossmayerjevimi glede zblizanja katoliške in pravoslavne cerkve.

Dolenjskim občinam še nekaj besed o dolenjski železnici.

Zakaj ni denarja na Dolenjskem? — Zakaj hranilnice ne dajo posojila Dolenjcem? Zakaj se množi razkosavanje in eksekutivna prodaja zemljišč? — Zakaj ni mogoče spečati dolenjskih vin? — Zakaj nema živina na Dolenjskem više cene? Zakaj ni nobenih zaslužkov? —

Dan na dan je slišati takih vprašanj, in vsi tožijo, da gre vse nazaj. Iz vseh vasij se izselujejo dolenjski kmetovalci, ter se podajajo v daljni svet čez silno morje v Ameriko, da bi tam za revno gladno deco kruh služili. Zakaj se pa tam najde zaslužka?

Mej uveti zaslužka zavzima živahnost prometa prvo mesto. Ona pa je zavisna od prometnih sredstev. Slabe ceste zavirajo prevažanje blaga (promet), dobre ceste, železnice, parne ladije ono povpešujejo.

V Ameriki se je od leta 1882 do 1886, to-raj v 4 letih, raztegnila železna cesta za 53040 kilometrov in dolžina vseh ameriških železnic je znašala koncem leta 1886 celih 265.661 kilometrov. V Ameriki se šteje 40—60 km na 10.000 ljudij,

„ Belgiji	„ „	15 ¹ / ₁₀	„ „	„ „
na Saksonskem	„ „	15 ¹ / ₁₀	„ „	„ „
„ Angleškem	„ „	9 ⁹ / ₁₀	„ „	„ „
„ Pruskem	„ „	6 ⁶ / ₁₀	„ „	„ „
„ Francoskem	„ „	6 ³ / ₁₀	„ „	„ „
v Avstriji	„ „	3 ⁵ / ₁₀	„ „	„ „
na Dolenjskem	„ „	0	„ „	150.000

Kjer je železnica, tam se zbira denar in blagostanje. To tudi opazujemo, če se ozremo v bližnje nam bolj pristopne kraje. Okolu Vrbskega jezera blizu Celovca je bilo pred zgradbo koroške železnice kakih 5 revnih vasij in nekoliko bajt. Zdaj venča cela vrsta krasnih vil in palač bregove tega divnega jezera. Kakor sporoča „Mir“, je letos prišlo nad 3000 tujcev na obrežje tega jezera. Sleherni tujec pusti tam nekaj denarja, in če se ra-

čuna vprek le 50 gld. na osobo, ostane v teh krajih 150.000 gld. na leto, v 20 letih 3.000.000 gl. Poglejmo Lesce in Bled na Gorenjskem. Pred 20 leti je moral popotnik čakati in čakati na pohlevni voziček, če se je hotel prepeljati iz Lesca na Bled ali nazaj. Zdaj čaka na kolovoru v Lescah veliko kočij na popotnike. Prej je jeden voznik zaslužil 1 gld. na dan, zdaj jih zasluži o poletnem času do 20 voznikov vsak po 2 do 5 gld. na dan.

Na Dolenjskem se prodaja cel koš okusnih voščenk za 70 kraicarjev. Na Dunaji, v Pragi se iste prodajajo po 6—10 krajcarjev.

Če kmet nima dohodkov, katerih se pač le s prodajanjem pridelanega blaga more pridobiti, a navzlic temu vsako leto davke plačuje, mora v dolgove zabresti. Po neravnih in strmih dolenjskih cestah se pač ne da misliti na prevažanje domačih pridelkov v večja mesta. Že do Ljubljane, do Zagreba, do Karlovca je 50 do 70 kilometrov, s prevažanjem izgubi kmet najmanj tri dni. Tja prihaja ceno blago po železnici iz drugih krajev, ki so bliže železnice. Če tam blaga ne proda, mora se z blagom vrniti in izgubi zopet 10 do 20 gld. Prevažanje lesa stane več nego les sam, in če se kdo loti voziti težjo stvarino do kolodvora, je v nevarnosti, da še doplača, ker priprege silno veliko stanejo.

Vsak razumen človek izprevidi, da nas more jedino le rešiti dolenjska železnica. Res je, da bi morala vlada v prvi vrsti za to skrbeti, da se kmalu zgradi ta železnica. Vlada se izgovarja, da jej finančne razmere ne dopuščajo to železnico na državne stroške graditi. Tudi razmere v državnem zboru se neugodne z ozirom na malo število kranjskih državnih poslancev in z ozirom na to, da pri dovoljenji dotičnega kredita ne odločuje narodna vez, ampak interes drugih kronovin, katerim se Kranjska primerjati ne more. Bomo li čakali vedno na tujo pomoč? Pomagaj si sam in Bog Ti bo pomogel, pravi stara prislovica in ta velja tudi glede zgradbe dolenjske železnice. (Konec prih.)

Govor g. poslanca Gregorja Einspielerja v dež. zboru koroškem dne 21. sept.

Če sem si izprosil besedo danes, ko se je predložil visokej zbornici deželno-šolskega zaklada

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

I.

Atamanov poslednji pozdrav zelene stepe.

Ataman Siški doživel je sto let! Devet in devetdeset spomladi pozdravljal je na stepi topli solčni povratek. Stoprv poslednji hladi in snegovi spravili so atamana v posteljo, na katerej je ležal potrt že tretji mesec. Slab je bil, a iz kočje ni mogel iziti. Le še tako dvigal je dih junaške prsi.

Bratstvo kazaško zdihovalo je tožno, da jim batka ne okreva več.

Ali ko so v stotej spomladi mogile znova ozeleneti, bilo je Kazakom hudo pozdraviti razevelo stepo brez — atamana.

Šestdesetkrat vedel je Siški ataman slavno svojo deco na pozdrav spomladi na stepo, do šestdeset let bil jim je ataman!

Dolgo so se posvetovali Kazaki, premišljali in obotavljali, ali naposled šli so vender k batki in tam pri postelji nagovorili ga takole:

„Atamane naš! Stepa je ozelenela, nečemo pozdraviti spomladne toplote brez tebe!“

In poklonila se je atamanova deca.

Atamanu je zatrepetala v očesu tiha solza. Da! Šestdeset let je vodil svoje verno udano bratstvo na stepo pozdravljat spomlad in tole neverce; vedno so stali pri njem, ž njim peli, izza mladih let razsajali in nekrščansko kri prelivali. In danes? Samemu je bilo na postelji ostati, bratstvo svoje zapustiti?

Ataman se zamisli.

Zdaj mu je bilo, kakor bi mu nova plala topla kri po žilah in kakor bi mu žila močnejše bila. Pogledal je z okna — stepa je v resnici zelenka, po zraku so goreli tisočeri žarki — ah, kakor za mladih let atamanovih. V očesu mu je zaiskrilo.

Tiho stoji Kazaki okolu.

Tu se dvigne ataman na ležišči in pogleda svojo deco. Za nekaj časa mahne s pomlajeno roko, dvigne glavo in vzdihne: „Povedem vas, gospodje bratje, povedem vas. Osedlajte konja in pripeljita mi ga!“

In ataman spusti svojo staro glavo še na kratek počitek na oporo.

Bratstvo je zaplesalo.

Mej tem pripravijo se vsi. Privedejo krotkega konja, osedlajo ga s pripravnim sedlom, da bi bil starec v njem, kakor v zibelki, a jermena pripnejo arabska. Uzdo je imel atamanov konj zlato.

Za nekaj časa izide ataman iz kočje. Do konja dovede ga najmlajši sin Taras. Starec vleče jedva nogi za seboj ter s težka drži sivo glavo kvišku. Še z večjo težavo položi nogo v jermena in se vrže na konja.

V tem trenutku vrže se tri sto molojcev kazaških na sedla — ti vsi so bili deca atamanova.

Kak ataman to, ponosen in junašk. I po sto letih v boleznih veren svojej družini!

Kakor sneg bela brada usip la se mu je resno do samega pasa; na glavi je imel dragocen kalpak, a na strani ob zlatem ročaju težko sabljo, dar poljskega kralja za zdatno prijateljstvo. Po ledjih padale so mu aksamitove gube z najdragocenejšo podlogo. To mu je podaril knez Moskovski...

Tako so izšli.

Ataman vedno kakih trideset korakov naprej, njemu sledi množica bratska, vse na iskrih konjih.

Stepa je bila takoj za kočami.

A ko so dospeli na travo in se je pred njim razprostirala ravnina kakor morje, mahnil je ataman na stran k torbancem.

proračun v poterjenje, storil nesem tega, da bi staval predloge, temveč jedino le, da izrazim želje slovenskih in katoliških volilcev svojih. Navedel bom le nekaj stvari v pojasnjenje obstoječih faktičnih razmer glede šole ter pripomogel po skromnih močeh svojih nekoliko k vzajemnemu sporazumljenju v prepornem vprašanju, katero že več let vznemirja deželo našo.

Prva želja, katero so izrazili volilci moji in ki je sigurno tudi želja vseh Slovencev in katolikov na Koroškem, je, da se postavi šola na podlago versko.

Namen šole je pravno-verska, ali bolje rečeno, verskonravna vzgoja. Vsi smo jedini v tem, naj se kolikor je moč, razširi omika mej narod. Vir vsakej omiki pa je vera, brez vere ni omike. Zaradi tega pa tudi zahtevamo, da se na versko podlago postavi šola, ki naj širi omiko mej narodom. Morda se mi bode oporekalo, da se poučuje v šoli krščanski nauk, da gre katehet po dvakrat na teden poučevati krščanski nauk v vsak razred, da se moli pred naukom in po njem, — ali so tudi šole, v katerih ne opravlja učitelj pred začetkom pouka in po njega sklepu nikakeršnih molitev z učenci svojimi. Reklo se me bode morebiti, da se otroci vodijo k svetim zakramentom in se v šoli dovolj ozira na vero našo; toda temu moram ugovarjati. S tem nismo zadovoljni, da je dovoljeno katehetu, poučevati po dve uri na teden v vsakem razredu krščanski nauk, da sme po krščanskem nauku opravljati molitve z učenci in da se mu ne brani voditi otrok trikrat k spovedi in svetemu obhajilu; verski duh mora naudajati vso šolo in ves pouk, v šolo priti mora cerkveno življenje, kajti ne le katehet, temveč tudi učitelj je dolžen pospeševati verskonravno odgojo.

Naravnaverska vzgoja je vendar namen vsega šolskega pouka. Zategadel zahtevamo katoliške šole, katoliške učitelje in katoliške učne knjige. Nikakor ne zahtevamo gospodstva duhovnikov v šoli, a le samo to, da dobi prostor svoj v šoli zopet cerkveni, katoliški duh. Tu je glavna želja katoliškega in slovenskega prebivalstva na Koroškem, želja po katoliški ali verski šoli. Zaradi tega je tudi mnogo-brojno podpiralo prošnje za Liechtensteinov predlog, podpisalo je in poslalo na Dunaj. Število teh prosenj mi, žal, ni znano, kajti dobil nesem dotičnega izkaza.

Verskonravsko vzgojo pa ovirajo sedaj obstoječe jezikovne naredbe. Te so dandanes take, da se otroci, kakor so se že večkrat pritožili gospodje katehetje, niti dosta ne nauče čitati v materinščini, da se jim zategadel ne more dati katekizem v roke. Pouk mora biti zaradi tega le usten. Po mojem mnenju moral bode potrditi to tudi gospod deželni šolski nadzornik, ki je vsled prej imenovanih pritožb nadzoroval šole in k temu nadzoru povabil tudi gospode katehete. Našel je, kakor sem čul od mnogih duhovnikov, da znajo otroci res premalo čitati, da bi se mogli učiti krščanskega nauka iz knjig; zaradi tega je ukazal, da morajo učitelji po jedno uro vsak teden vaditi učence v čitanju katekizma.

S to učno naredbo pa Slovenci ne moremo

biti zadovoljni. Slovenci imamo dobro pravico zahtevati slovenske šole ter se opiramo na člen XIX. državnih osnovnih postav, ki zagotavlja vsem narodom države gojitve njihove narodnosti in jezika. V baš tem členu je od države zagotovljena ravnopravnost vseh v deželi navadnih jezikov, ne samo v uradu in javnem življenju, marveč tudi v šoli. V baš tem členu je izrečeno, da se ima v večjezičnih deželah javni pouk tako urediti, da se vsak narod lahko izobrazí v jeziku svojem, ne da bi se sili k učenju drugega deželne jezika.

Da se Slovenci morejo sklicevati na ta člen državnih osnovnih zakonov, je tudi javno izrekel minister bogočastja in nauka v odloku glede šole v Šmariji na Štajerskem. V tej šoli so bile jednake jezikovne razmere, kakor so v šolah na Koroškem. Občini se je zdelo potrebno, da poprosi, da se uvede slovenski učni jezik v šolo, toda se njene želji ni ustreglo. Vsled tega pritožila se je pri c. kr. učnem ministerstvu, in minister za bogočastje in uk je odločil, da mora biti v vseh razredih v šoli v Šmariji slovenščina učni jezik, da se nikdo ne sme siliti, da bi se učil v drugem deželnu jeziku in da se nemščina še le četrtega šolskega leta sme vsprejeti v učni načrt.

Ravno to zahtevajo Slovenci koroški za svoje šole. Nikakor nečejo pouka v nemščini izriniti iz šole. Nikdo ne misli trditi, da ne treba nemščine. Slovenci vedo, da je jim nemščina koristna in se je ne branijo učiti. Prošijo pa, da bi se nemščina tako poučevala, da bode jim mogoče tudi v slovenščini doseči predpisani smoter. To željo izrazili so Slovenci v mnogih prošnjah za uvedbo slovenskih šol. Sklicujem se na 93 peticij iz leta 1886, sklicujem se na več drugih peticij, ki so se uležile v najnovejšem času n. pr. na peticijo v Št. Jakobu v Rožni dolini in na peticijo faranov in posestnikov pri svetem Lenartu pri Sedmih Studencih, ki sta se odposlali na c. kr. deželni šolski svet za uvedbo slovenskega učnega jezika na tamošnjih šolah; sklicujem se še na tri druge podobne peticije, ki so se pa že odposlale c. kr. učnemu ministerstvu, ker c. kr. deželni šolski svet ni ustregel željam proslcev.

Mislím, da imajo Slovenci pravico zahtevati, da se jim za žrtve, ki jih doprinašajo za šolo tudi da priložnost, ne le naučiti se nemščine, marveč tudi v materinščini pridobiti si ono izobraženost in spretnost, da bodo mogli slovenski gladko čitati, razumeti, kar bodo čitali, in se ustno in pismeno pravilno izraziti. Zaradi tega zahtevajo Slovenci na Koroškem, da naj se jim dajo šole, v katerih bode slovenščina učni jezik v vseh razredih. Nemščina naj se pa uči od četrtega šolskega leta kot neobligaten predmet. Tudi v nemščini bomo se bolj približali predpisnemu učnemu smotru, kakor se je sedaj zgodilo, če se bode pouk vršil na podlagi slovenskega materinega jezika.

Prosim, gospoda, pravice proti Slovincem, kakor se pravično postopa proti Nemcem. Če se kje prosi za nemško šolo, se proslcem takoj ustreže. V taci slučajih ne slišimo onikacij daljših poizvedbah, prošnji se kar ustreže brez vsega obotavljanja. Vse drugače je pa dozdej bilo pri ovih občinah, ki so prosile za slovensko šolo. Tu so bile mnoge poizvedbe

in navadno se proslcem celo ni ali pa se je le ne-popolno ustreglo. Sklicujem se na osodo peticije za uvedbo slovenščine v šoli pri sv. Jakobu v Rožni dolini. Nam se večkrat očita, da občine same prošjo za nemške šole. Če se občina vpraša: „Če hočete, da se otroci nemški uče? seveda se bode odgovorilo: „Da, hočemo.“ Če bi se pa vprašalo, ali hočete, da bi se tudi slovenski učilo v šoli? bi se gotovo temu vprašanju pritrnilo. Prosim v tem oziru za malo manj pristransko sodbo.

Če vsi brez strasti sodimo, ter vsacemu damo svoje ter ustrezemo željam slovenskih občin, potem se bode nehal vsak prepir za ljudsko šolo in mir se bode povrnil v deželo. (Klici: Saj je mir!)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja dne 6. oktobra 1888.)

Slovensko dramatično društvo in „Narodna šola“ izročila sta prošnji za podporo, prvo izročil je poslanec Murnik, drugo Stegnar. Deželni predsednik baron Winkler naznanja, da ga je ministerski predsednik, grof Taaffe, obvestil brzo-javnim potom, da se presvetli cesar zahvaljuje za čestitko deželnega zbora kranjskega povodom imendne, kar zbor z veseljem vzame na znanje.

Poročilo deželnega odbora zaradi gradnje novega gledišča izroči se finančnemu odseku. (Nasvete smo priobčili v poslednji številki), poročilo deželnega odbora, da bi se cesta v Ključih v Idrijskem okraji zopet uvrstila mej okrajne ceste, upravnemu odseku.

Poslanec Klun nasvetuje v imenu finančnega odseka: a) V prisilni delavnici namešča se domači duhovnik in deželni odbor se pooblašča, da v porazumljenji s sosednimi škofijskimi ordinarijati razpiše to službo s stalnimi užitki po 800 gld. na leto, s prostim stanovanjem in kurjavo, in odda službo s pridržkom obojestranske poluletne odpovedbe, ako se mu ne posreči v tej zadevi s kakim duhovnim redom skleniti trajne pogodbe. b) Delavniški prostori v postranskem poslopji se precej preuredé v stanovanje za duhovnika. c) Za pomočno opravljanje druge sv. maše ob nedeljah in praznikih po zimi se dovoli 100 gld. Predlogi se odobre.

Poslanec Murnik poroča o prošnji obrtno-nadaljevalne šole v Kočevji na podporo in nasvetuje, da se ista izroči deželnemu odboru v rešitev, gledé prošnje Katarine Kurent, da si jej kot vdovi glavnega odgonskega sprevodnika dovoli podpora letnih 100 gld. do smrti, se dovoli, ako to prevzame tudi štajerski deželni zbor, ki je ob enem prizadet. Zbor pritrđi.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnjah okrajno-cestnega odbora Krškega gledé podpore za napravo držajev ob Mirnski okrajni cesti, okrajno-cestnega odbora Krškega gledé podpore za preložitve klanca na Selah, okrajno-cestnega odbora Metliškega gledé preložitve okrajne ceste Verčice-Semič-Črnomelj in uvrstenja mej doželne ceste, katere se izroče deželnemu odboru v rešitev. Podobčini Visoko okraja Kranjskega dovoli

Dalje v prilogi.

Samo znamenje je zadostovalo; prične se pozdravljanje „zelene stepe“:

Po tihem vzduhu zadoni koračnica. Poje jo tri-sto ust kazaških. Iz pušek počijo gromoviti strel in se zasvetijo kakor blisk v dimu. K temu zabobne bobni in zazvone strune lir.

V čisti zrak zletele so kazaške čapke, družina je zavriskala in zopet pronikata v daljavo strel in godba. Zamahnili so tudi s turškim bunčukom. Lesk sulic in sabel lomi se v žaru solnčnih žarkov.

Deklice, molodice in žene gledale so od koč.

Vse vre, vriska in kipi — le stari ataman gre tiho naprej. Niti jedenkrat se ne obrne k svojim otrokom, niti jedenkrat jim ne prikima, niti jedenkrat jih ne vspodbudi k veselosti. In zdelo se je, kakor da bi niti konja ne vladal.

To je bila modra žival, sama je šla in pot kazala po travi.

Tu ga dohiti še preje, nego se je atamanov konj vodnik obrnil, kazaška družina. Razprhne se tudi dim iz pušek in karabincev.

Stepa cvetela je ta hip v polnej svoje velebnosti. Cvetni sokovi opojali so vzduh z omamljivo vonjo in topel vetrec, prihajoč od kurganov, poljubljal je jezdecem vroča lica. Poslednji pari vzdignili

so se že v višek, le v čašičah trepetali so še dijamanti rane rose.

Izplašene ptice vznesele so se k ukrajinskemu nebu, ter zapele himno v slovo in hvalo razevele spomladi na stepi.

Tu mahne ataman nehote z roko in potegne uzdo. Zgodilo se je tako.

V okoliši vračala se je družina nazaj. Čim bolj se bližajo kočam, tem bolj in hlučnej stre-ljajo, pojo, vriskajo in igrajo na strune.

Jedini ataman se ne zmeni v svojej mirnosti. Tiho sedi v svojem sedlu, a konj vodnik vede ga nazaj h kočam, kakor ga je preje nesel na stepo. In trideset korakov za atamanom vali se družina kakor bojni oblak.

Vrnitev vlekla se je neobičajno počasi.

Naposled ustavi se atamanov konj pred atamanovo kočjo.

Niti pogiba!

Mej tem sešle so se poslednje vrste kazaške ter se tesno postavile v vrsto pri samem atamanu.

Jeden izmej njih dal je znak. S hrupnim krikom na slavo kazaško zletele so čapke v višek. Dali so mu tako atamansko čast.

Toda ni se zahvalil gospodom bratom, tem vernim svojim otrokom stari, stoletni ataman.

Vsi se začudijo — inace jih je za to vsikdar bvalil.

Gospodine! Kaj se je zgodilo?

Ko pristopi starosta Kazakov s čašo medu k atamanu, odmakne se plač.

Preplašeno razstopi se vse bratstvo...

O prebolestno gorje!

Svojega atamana uzrli se na živem konji — mrtvega.

Junak izdihnil je dušo svojo v spomladnem pozdravu na stepi, preživéši atamanski pri svojej družini do poslednjega diha.

A duša atamanova poletela je kakor golobica za prvimi Kazaki stare, slayne Kazačine — — —

Takoj popoldne prevleklo se je nebo. Izginili so svetli solnčni žarki, ostala je le ognjena, krvava krogla. Tu završi na stepi. Vihar besni z že davno neznano besnostjo. Trave legajo, drevesa so lomijo, a v kočah zvija vihar.

In preje nego je solnce v tretje izhodilo iz bagrene zarje rane zore in razmetalo po rosah svoje žarke, z bogatela je stepa za novo mogilo. Nasipale so jo roke kazaške, vlačile oči ukrajinskih dev in žen. Molela je nad vse ostale mogile in brzo ozelenela.

To je bila mogila Siškega junaka — atamana!

se za most čez Kokro 150 gld. podpore, prošnja županstva v Želimljah, da bi se izbrisalo posojilo za zgradbo ceste iz Studenca na Golo, pa se izroči deželni odboru v posvet in pregled in konečni nasvet. Poročevalec opomni, da je dežela dala za to cesto podpore 1000 gld., posojila 1000 gld., grof Lev Auersperg pa 600 gld. podpore. Dolžna je občina Želimlje še dokaj novcev prisilni delavnici, katere prisiljenci so cesto lepo zgradili, sedaj pa je zopet tako zapuščena, da se po njej niti vozariti ne more. Bil je prepir mej občinami, kdo bode bode vzdrževal cesto, a na mesto poslani dež. tajnik g. Pfeifer je vse določil, a cesta je isto tako slaba.

Županstvu na Vojskem okraja Logaškega dovolj se za popravilo ceste 300 gld.

Dr. Papež potem poroča o prošnji občine Vinica, da se prekliče prepoved namakanja konopelj v kolpi ter nasvetuje, da se ista izroči c. kr. deželni vladi, naj se blagovoli ozirati na vse v prošnji navedene uzroke občine Vinice za preklic ali vsaj omejitev prepovedi proti namakanju konopelj v Kolpi.

Poslanec Pfeifer: Slavni zbor! Oglašam se o stvari, ki sicer ne zadeva cele naše dežele, niti celega mojega volilnega okraja; za jeden del mojih volilcev pa je prav pomenljiva. Občina Vinica namreč podarja v svoji prošnji prepoved namakanja konopelj v Kolpi, vsled katere prepovedi oni stanovniki mojega volilnega okraja, ki stanujejo ob reki Kolpi, ne smejo namakati konopelj v tej reki — ker nekateri gospodje pri zeleni mizi mislijo, da se s tem namakanjem ostrupè ribe in raki v tej vodi. Vemo pa dobro, da si ravno omenjeni posestniki pripravljajo vso svojo obleko doma in da konoplje jako potrebujejo za to lepo svojo narodno nošnjo.

Ni samo lepa beseda, ako Vam zagotavljam, gospóda moja, da je obstanek tega narodnega dela važen ne samo z gospodarskega, marveč tudi s stališča narodnega duhovnega življenja.

V teh krajih je zaslužek težek in redek, za to morajo ljudje, kolikor je le mogoče paziti, da si z lastno produkcijo dobé in natura svoje potrebe. Domače sukno, domače platno ima še svojo veliko veljavo ravno zavoljo svoje dobrote in trajnosti.

Vsak ve, da bode domač pridelek nosil najmenj še jedenkrat tako dolgo, ko kupljeno tvorniško robo, če je tudi po svoji zunanosti domači jako podobna; ker tudi, to je treba omeniti, da Zagrebški židje n. pr. Feiglstöck in Wasserthal in dr. na debelo (veliko) posnemajo narodno blago za obleko in obleke prodajo mnogo, če tudi ni tako dobra, ko domača, draga pa je dosti. Gospodarske je torej važnosti, da mi podpiramo ta narodni obrt, da ni narod prisiljen kupovati slabe stvari drago, stvari, ki je draga, ko bi se tudi cenó prodajala, ravno zato, ker je slaba.

V duhovnem pomenu pa je važno, da ohranimo krepkemu nepokvarjenemu narodu Bele krajine domače platno, narodno nošnjo kot sredstvo zoper potujčevanje zoper preuzetnost v obleki, da branimo in podpiramo to narodno delo, ker le predobro vemo, da naše ljudstvo, čim več si kupuje cenega, pa ravno za to slabega blaga, tem bolj si pogoršava svoje že tako žalostno stanje tudi v tem pogledu, da se odučava od onega koristnega dela, da se oduči varovati in tako rekoč spoštovati robo, katere si ni samo izgotovilo in o kateri vé, da ni kaj prida. Vse to pa na duševno stanje ne more dobro uplivati in draži ljudi, ko morajo nositi kupcu za slabo robo težko prisluženi denar, za robo, katero bi si radi in lahko doma izdelovali — ko bi ne bilo te nesrečne prepovedi namakanja konopelj.

To razdraženje je tem večje, ko ljudje vidijo, da na hrvatski strani v isti reki Kolpi se more in sme namakati to, kar se na naši ne sme.

Ljudje tega ne morejo razumeti in mislim, da se stvar res ne umeje tako lahko, kakor bi človek mislil.

Pravijo sicer, da v tako ostrupljeni vodi raki ne žive in da se s tem podkopa drug važen oddelek narodnega zaslužka. Ali zagotoviti smem vis. deželi zbor, da so ti naši raki v borbi za obstanek tako krepki postali, da se te vode ne boje, da se v tej vodi dobro počutijo in da jih je ravno v Kolpi več ko drugje, kjer konopelj ne namakajo. To morem in moram trditi prav odločno iz lastne skušnje. Ko sem več let zaporedoma obiskoval svoje volilce ob Kolpi in pri tej priliki slastno zauživalake iz Kolpe, ki so se mi prav dobro prilegli in tudi prerano umrlemu dež. glavarju grofu Thurnu, ki

je 30. avgusta 1887 obiskal Vinico in si pri tej priliki privoščil v moji navzočnosti par rakov iz Kolpe. Zatorej mislim, da se prepoved namakanja konopelj do srede Kolpe lahko prekliče tem bolj, ker naši ljudje se tej prepovedi izogibati znajo ter gredo na hrvatsko stran in od tam namakajo konoplje.

Obstane te domače obrtnije je gotovo večje vrednosti, ko vsi raki in ribe v Kolpi, ki ne zaslužijo več ozira nego prebivalci ob reki Kolpi; tedaj priporočamo vrle Belokranjce varstvu slavne vlade. (Dobro! Dobro!)

Deželni predsednik baron Winkler opomni, da je naznanjujoč, da je presvetli cesar potrdil ribarski zakon, tudi izjavil, da bode treba izdati v sporazumljeni s strokovnjaki izvrševalna policijska ribarska določila. To se bode zgodilo v kratkem in deželna vlada bode gledala na to, da se interesi ribarstva bodo ujemali s koristmi hišne obrtnije.

Potem se nasvet vsprejme in seja sklene.

(X. seja, dne 9. oktobra 1888.)

Deželni glavar, dr. Poklukar naznani deželne vlade dopis, da je presvetli cesar razkaz obravnav deželnega zbora v zadnjem zasedanju blagovolil vzeti na znanje. Zdravstveni odbor na Bledu prosi brezobrestnega posojila, da sežida na Bledu „Cursalon“. Prošnja izroči se finančnemu odseku. Poročilo deželnega odbora o zakupu deželne naklade na žgane opojne tekočine za l. 1888 in poročilo deželnega odbora o preložitvi ceste čez Bogenšperk se izroči finančnemu odseku.

Poslanec vitez Gutmannsthal poroča v imenu odseka za letno poročilo deželnega odbora.

Pri Velikolaškem okraji vpraša poslanec Pakiž, zakaj se še ni bilo ogledalo zaradi preložitve ceste čez Lužanje in da naj se to, ako ni letos več mogoče, gotovo drugo leto vrši in se dovoli potrební denar.

Poslanec Detela pravi, da je deželni stavbeni urad z delom preobložen, da se bode pa ogled kakor hitro mogoče vršil. — Pri glasovanju vsprejme se nasvet, poslanca Pakiž-a.

Zaradi Ravniške ceste v Krškem okraji, o katere slabem stanju je došlo več pritožb, se naroča deželnemu odboru, da ima dati preiskati stanje te ceste. — Grofu Ervinu Auerspergu, ki je dovolil, da se brezplačno na njega posestvu lahko dobiva gramos, izreče se zahvala. — Zaradi ceste v Ključih v Idrijskem okraji sklene se, da se naroči deželnemu odboru, naj posebno pazi na umetna dela (Kunstabauten) na tej cesti.

Glede Radeškega mostu nasvetuje poslanec Hren, da se deželnemu odboru naroči, naj nemudoma izvrši lani sklenjene poizvedbe. Zbor pritrdi. — Pri cestnem okraji Novomeškem nasvetuje odsek, da se izreče cestnemu odboru Novomeškemu zavoljo njegovega nepravilnega postopanja nezadovoljnost in se naroča deželnemu odboru, da ravna zoper Novomeški cestni odbor, kakor sploh proti vsem renitentnim cestnim odborom z vso postavno dopuščeno strogostjo. — Zastran Reške ceste v Senožeškem okraji nasvetuje odsek, naj deželni odbor zastran poprave te ceste predloži v prihodnjem zasedanju tehnični načrt in proračun stroškov.

Poslanec Dev nasvetuje pri Črnomaljskih cestah, naj se deželnemu odboru naroči, da stori potrebne korake, da se pričneta zidati, kakor hitro mogoče cesti v Brezovco in Podgrad. Zastran brezobrestnega deželnega posojila v znesku 1000 gld. za popravilo mostu občini Škofjeloški predlaga odsek, da se posojilo odobri, deželnemu odboru pa naroča, da določi obroke, v katerih se bode posojilo vrnilo. Izkaz vseh prejemkov okrajnih cestnih zakladov za l. 1887 kaže prejemnikov 164.561 gld. 95 kr., troškov pa 140.796 gl. 1 kr., torej prebitka 24.744 gl. 14 kr. Tudi izkaz in vse poročilo o cestah potem zbor odobri.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnji glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske za podporo. Poročevalec prečita obširno prošnjo, v kateri družbin odbor razvija načrt svojega prihodnjega delovanja, posebno razširjenje sadjarstva itd. in nasvetuje 3000 gld. podpore v prospeh kmetijstvu, iz katere svote naj deželni odbor deli podpore po nasvetu kmetijske družbe osrednjega odbora. Predlog se jednoglasno vsprejme.

Poslanec Dev poroča v imenu finančnega odseka o prošnjah Marka Uršica in Andreja Razpoda z Vrhpolja, ki zahtevata po 300 gld. odškodnine za uravnavo Vipavskih voda. Ker je vsa zadeva

tudi pravnega zadržaja, nasvetuje poročevalec, da se izroči deželni odboru v rešitev.

Poslanec Lavrenčič pravi, da je prošnja teh dveh mlinarjev popolnoma upravičena in želi, da bi se vsa stvar po odposlancu deželnega odbora na lici mesta ogledala. Potem se odobri predlog finančnega odseka. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. oktobra.

Pravosodno ministerstvo si prizadeva, da bi, kolikor se da, omejilo razkosavanje posestev. Nedavno smo omenili nekega ukaza deželnim oblastvom, ki se tiče odvetnikov in beležnikov, pospešujočih razkosavanje zemljišč, danes je pa omeniti še nekega drugega ukaza izdanega z enakim smotrom. Poizvedbe so pokazale, da se posestva večkrat po gostilnah pri vinu po dražbi prodajajo, ne da bi se taka prostovoljna dražba dovolila. Večkrat se celo prigodi, da župani vodijo take dražbe. Ministerstvo je naročilo političnim oblastvom, da naj strogo pazijo, da se ne bode več na ta način rušil zakon. Za vsako prostovoljno dražbo nepremakljiva treba dovoljenja sodišča. Kjer bi se brez dovoljenja dražba vršila, naj se vsi udeležitelji strogo kaznujejo. — Ta naredba se je pa še poostрила z ukazom finančnega ministra, da mora vsakdo, ki kupuje posestva v ta namen, da je na drobno prodaja, plačati dohodarino I. razreda, kajti pri tem se iščejo navadno veliki dobički.

V **galiskem** deželnem zboru je bila precej burna debata o predlogi zakona, urejajočega prava učiteljev. Rusinski poslanec Rom-nščuk je ugovarjal predlogi, ker daje okrajnim šolskim svetom pravico, imenovati učitelje. Dosedaj so to pravico imeli krajni šolski sveti. V okrajnih šolskih svetih imajo povsod večino Poljaki in bode že gledali, da bodo imenovani le njim povoljni učitelji. Poljska deželnozborna večina se pa ni ozirala na vse njegove ugovore in je vsprejela zakon nespremenjen, kakor ga je nasvetoval šolski odsek.

Pri debati o deželnem proračunu je v **dolenjeavstrijskem** deželnem zboru poslanec Knab priporočal, da bi se pouk v deželnih srednjih šolah uredil na verskej podlagi, kar zahteva Liechtensteinov predlog glede ljudske šole. Da Knabovi nasveti v zbornici neso našli dosta poslušnih ušes, je izvestno, kajti baš v tem deželnem zboru imajo liberalci veliko večino.

Ogerski državni zbor snide se v kratkem. Vlada mu bode predložila poleg budžeta več jako važnih predlog. Posebno pozornost baje hoče obrati na zboljšanje pravosodja. Zaradi tega bode predložila zbornici nov kazenski red in disciplinarne propise za sodce. Res hvalovredno je, da vlada gleda na zboljšanje pravosodja, a nam se dozdeva, da po potu, kateri je nastopila, ne bode dosti dosegla. Pravi uzrok, da je ogersko pravosodje slabo, ne tiči v slabih zakonih. Nekateri zakoni ogerski so celo vzgledni. Pravnega čuta manka v narodu, in da tega vzbudi, treba da vlada sama začne pravično postopati proti drugim narodnostim. Dokler bode pa vladi glavna naloga madjarizacija, ne bode se zboljšale razmere na Ogorskem, naj se sklepajo še tako izvršni zakoni. — Državni proračun, kateri bode vlada predložila zbornici, kaže le malo primanjkljaja. A kaj pomaga, če je proračun še tako ugoden, če se pa na Ogorskem proračuni in računski sklepi tako strašno razlikujejo in poslednji kažejo vedno ogromen primanjkljaj.

Vnanje države.

Tudi po Berolinskih listih se mnogo prerešeta, kako je to, da **nemški** cesar ni podelil grofu Taafeu nikacega reda, dočim je bil odlikovan celo dolenjeavstrijski namestnik. To je tem bolj čudno, ker ima grof Taafe še samo jeden pruski red, pa še tisti je bolj nižje vrste. Berolinski listi naglašajo, da so bili odlikovani vsi politiki, ki imajo kako zaslugo za nemško avstrijsko zvezo, po tem takem Taafe za to zvezo nema nobenih zaslug. Marsikoga je gotovo presenetilo, da je ogerski ministerski predsednik, ki je največji nasprotnik Rusije, dobil najvišji red. To dokazuje, da odnošaji mej Berolinom in Peterburgom nikakor neso preveč intimni. — Nemški juristi sami prav ne vedó, po katerem paragrafu bi tožili Geffckena, ker je objavil dnevnik cesarja Friderika. Noben paragraf ni prav primeren. Zaradi tega se pa že govori, da ga morda izpusté iz zavora, kar pa ni prav verojtno. Bismarck ni vaje v tacihi slučajih prizanašati, temveč on hoče uničiti nasprotnika. Sodišče se pa tudi ne bode upalo nasprotovati mogočnemu kancelarju. Kako da zna kancelar mojstrovati sodišča, pokazalo se je v procesih proti Arnimu in Kraszewskemu.

V **Bolgariji** se vedno bolj prikazuje sovražstvo proti Avstriji in sicer ne le v opozicijskih, temveč tudi v vladnih krogih. Avstrija nekda preveč pospešuje srbsko in katoliško propagando v Makedoniji. Tak preobrat v mišljenju v Sofiji pa ne bode v korist Koburžanu, ki se zmatra avstrijskim kandidatom. Ko bi se Rusija hotela približati sedanji vladni stranki, bi se Stambulov in tovariši

nič ne pomišljali, temveč bi kar zapodili Koburžana. Vse uspehe, katere je Avstrija dosedaj dosegla v Sofiji, bode zaigrala s pospeševanjem srbstva v Makedoniji. — V Belem gradu so pa zvedeli, da je bolgarska vlada odposlala v Makedonijo prostovoljce, da naj spuntajo narod. Nam se dozdeva, da je vse to le izmišljeno. Seveda, v Belemgradu se bojé, da bi Makedonije ne dobili Bolgari in širijo take vesti, da bi velevali in Turčijo opozorili, da bi zatrile bolgarsko gibanje v Makedoniji. Srbi še vedno sanjajo o bodočej veliki Srbi in prisvojenji Makedonije in zaradi tega sovražijo Bolgare.

Občni zbor **črnogorske** parobrodne družbe je sklenil, da se družba razpusti, ker se je podpisalo premalo delnic. Črnogorci so računali, da se bode v inozemstvu dobilo dosti delničarjev, pa so se varali. Škoda, da se podjetje ni posrečilo, kajti mnogo bi bilo koristilo razvoju Črne gore.

Iz **Rusije** odšla je duhovna misija petnajstih oseb v Abesinijo. Namen tej misiji je utrditi priateljstvo mej Rusijo in Abesinijo. V poslednji deželi se je že naselilo več Rusov. Njih naselbina zove se „Moskva“ in, kakor se govori, mislijo ondu v kratkem začeti graditi rusko pravoslavno cerkev. Več svetih podob se je že odposlalo v Abesinijo.

Če je verjeti poročilom nemških listov iz Carigrada, ruski veleposlanik Nelidov močno nagovarja **Turke**, da naj Bolgarom v Makedoniji ne dovolijo nikacih koncesij. Na drugi strani pa ruski agenti v Makedoniji šuntajo narod, v Bolgariji pa hujskajo prebivalstvo, da naj prežene Koburžana in njegovo vlado, ki ni toliko močna, da bi pridobila Makedonijo. Na ta način mislijo ruski diplomati napraviti nemire na Balkanu, katerih bi se Rusija okoristila. Nam se dozdeva, da je vse to iz trte zvito, kajti Rusija je baš poslednja leta večkrat dokazala, da ne mara rušiti miru, niti se zanimati za Bolgarsko. Najboljši zaveznik Rusije je čas.

Italijanska policija dobila je iz Novega Jorka telegram, da naj strogo pazi na vse količkaj sumne osebe za bivanja nemškega cesarja v Rimu, kajti mejnarodni anarhisti v Novem Jorku razvijajo neko sumno enerzijo. Iz tega telegrama se da posneti, da se napravlja kak napad in da so se morda napadavalci že odposlali iz Amerike v Evropo.

Dekret, ki se je izdal proti tujcem, še vedno pobijajo **francoski** oportunistični listi. Iznášli so celo, da nasprotuje dogovorom, katere je država sklenila z drugimi vlastmi. Ta ukaz je pa bil pred vsem potreben, kajti baš na Francoskem je toliko tujcev, kakor v nobeni državi, in vedno še prihajajo. Da ne delajo tuji elementi za blagor dežele, je tudi jasno. Posebno Nemci se klatijo po Francoskem iz raznih večkrat podlih namenov. Videli smo, kach elementov se je posluževala Nemčija, da bi spravila Švico ob dobro ime. Leta 1881 je bilo na Francoskem le 380.831 tujcev, leta 1886 pa 1 milijon 126.531, torej že tri odstotke, mej njimi 482.261 Belgijcev, 264.568 Italijanov, 100.000 Nemcev, 96.134 Angležev, 79.550 Španjcev itd.

Dopisi.

Iz Postojnskega okraja 12. septembra. Vsestransko popolnoma opravičeno je žalovanje po blagem, nam nepozabnem gospodu vladnem svetniku A. Globočniku, kateri je v našem glavarstvu svoj posel kot okrajni glavar kaj uzorno zvrševal. Ko je bil ta gospod vsled velikih svojih zaslug imenovan vladnim svetnikom, bili smo vsi iz srca veseli; ker se je možu zaslužno častno mesto podeililo. Od vseh strani dohajala so mu ondaj odkritosrčne, nepriljubljene ali licemerske častitke, katere so bile jasen dokaz, kako priljubljen in spoštovan da je bil in je še vedno ta mož, ne samo v našem okraji, marveč i daleč na okrog. Mož ima v resnici vse lepe lastnosti, kakeršne mora imeti okrajni glavar. Njemu ne manjka prepotrebne mnogoletne skušnje, bil je miren, mil, a, kjer trebalo, tudi strog, s kratka bil je mož na mestu. Zato pa ga je vse spoštovalo in ga še spoštuje, tako bogatin kakor siromak, zato ga primerjajoč njegovo dobo s sedanjo prebridko pogrešamo. Skoro da tudi nam velja prislovica, ki pravi: „Bog je visoko, a car daleko“. Prošnje in pritožbe se odpošiljajo ali izročujejo, a njih usoda ni ugodna. Srpi pogledi, žuganje, krik in tolčenje z nogami, so naše blaginje. Častiti čitatelji so se pač lahko iz drugih to zadevnih dopisov in „Nedeljskih pisem“, prepričali, kaj se pri nas vse godi ali prav za prav goditi more. Celi odbor, kateri ima nadzorovati dohodke in stroške naše jame, o vsem prometu nič jasnega ne ve, ker seje v to svrhu že več let ni bilo. Pomisliti pa treba, da je ta odbor sestavljen iz prvih uradnikov in obč. odbornikov, torej, ako je tukaj taka nemarnost, kaj mora biti še le drugod. Ako se mnogo skušenemu možu, kakor je hoteljé Progler s takimi listi žuga, ter na tak način račune izplačati misli, kakor smo videli iz nekega „Nedeljskega pisma“, no potem si morete misliti, kaj se godi z ubogim, neveščim občanom. Zatorej bodemo pri priliki o tem še kaj govorili,

ako nam odkod potrebna pomoč ne dojde. Da smo do sedaj o vsem tako mirno molčali, to bodi dokaz, da ne želimo nikomur, da bi radi nas kake neprijetnosti občutil. Naposled pa, ko vidimo, da ni inace in ko smo v to tako rekoč primorani, moramo se ganiti.

Iz Litijskega okraja 6. oktobra. (Učiteljska konferenca) vršila se je za naš okraj dne 2. oktobra v Litijskem šolskem poslopji, kamer je došlo vse učiteljstvo (34). V pozdravljajočem nagovoru izrazil je nadzornik g. baron Taufferer posebno veselje nad polno udeležitvijo učiteljstva, česar se mu v teku 12 let ni nikoli prigodilo in imenoval nato jamestnikom g. Pihaka.

Zapisnikarjem so volili g. Škrbinec in gospo dično Dolinar.

O opazkah g. nadzornika naj le omenim, da se je v slovenščini premalo napredovalo. Posebno je grajal v tej zadevi jednorazrednice. (Ne vem, se je li g. nadzornik premotil, ali kaj, kajti dozdeva se mi, da i vse večrazrednice neso v tem popolno svoje dolžnosti storile. Op. p.) Pri računstvu je priporočal temeljitejo razpravo kroga 1—100, pri zgodovini in zemljepisji pa naj se bolj goji patriotizem.

Tem nepredolgim opazkam sledil je izvrstni slavnostni govor g. Črnologarja, katerega bi govoril učitelj svojim učencem o priliki praznovanje 40letnice vladanja našega presvetlega cesarja. To je minulo brez razprave.

Živahneja bila je pa naslednja točka. Govoril je namreč g. Zajec o šolskem obiskavanju, o zamudah in kako bi se v tej zadevi enakomerno postopalo. Gosp. referent razpravljal je to strogo po predstojeh postavah in zahteval v to svrhu, da se vestno po njih ravna. Akoravno je trditev g. referenta v tem zmislu popolnoma prava, vender sta gg. Adlešič in Toman priporočala, naj se v tej zadevi bolj z dobroto postopa in sta skušala dokazovati, da se i s tem potom veliko doseže.

V tej dalje razvijoci se razpravi opomnil je g. Zajec naša zastopnika v okr. šolskem svetu, naj kolikor možno uplivata na to, da se še po drugih brezšolnih krajih šole ustanovijo. G. Cepuder mu je odgovoril, da sta pač vedno na to delovala, a nestala mogla pri sedanjih okoliščinah več doseči.

Zadnji referat imela je gđe. Kronabethvogel, katera je razpravljala: Kako more učitelj v šoli in izven šole na čbnašanje učencev uplivati? Njen referat je bil vsprejet s splošno pohvalo, ker izprevideli so vsi, da ga je res korenito spoznala. Prosim le, da smem vprašati: Zakaj se izogibajo godč. učiteljice slovenščine? —

Gosp. Zajec je poročal o knjižničnem stanju in nam povedal, da je imela knjižnica 15346 gld. dohodka, od katerega je ostalo 8015 gld. prebitka. Izvoljeni pa so bili v knjižnični odbor gg. Adlešič, Cepuder (predsednik), Janóvsky, Škrbinec, Toman (knjižničar) in Zajec.

V stalem odboru (ostali prejšnji gospodje Cepuder, Gros, Janóvsky Škrbinec in Zajec; zastopnikom voljena sta pa g. Cepuder s 30 glasovami in g. Kovač v 10žej volitvi proti gosp. Škrbincu s 17 glasov (2 lista sta bila prazna).

Ker se je g. Gros radi jednosti zastopništvu odpovedal (ker je Zatiški okraj svojega zastopnika želel, je g. Toman v imenu vsega učiteljstva izrekel omenjenemu gospodu najlepšo zaupnico in presrčno zahvalo za njegov dosednji 6 letni trud, čemur je vse učiteljstvo radostno-živahno pritrjevalo.

S tem bila je seja končana in g. predsednik jo je sklenil s trikratnimi živijo na presv. cesarja, na kar smo se šli nekoliko pokrepčat.

V gostilni preživeli smo še nekaj veselih ur v prijateljskem pogovoru in mej raznimi napitnicami. Prva napitnico napil je gosp. Cepuder presvetlemu cesarju, kateri je odmeval gromovit živio in slava! Velicasta himna peta iz več ko 30 glasov nas je naudušila.

Mej napitnicami in petjem radovali smo se do večera, kajti, ker je komu primanjkovalo do dobre volje, to mu je pač dodala izborna postrežba gostilne g. Oblaka.

Slednjič zakličem novorojenej vzajemnosti učiteljstva Litijskega okraja: Živela! Lisčan.

Domače stvari.

— (Konfiskacija). Včerajšnjo številko našega lista zaplenilo je državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka: „Nemščina v narodnih šolah in kranjski deželni zbor.“

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v sredo 10. dan oktobra 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — I. Naznanila prvosedstva. II. Pravaega in personalnega odseka: a) o velislavnega deželnega odbora rešitvi Martin Terpotity-čeve pritožbe proti odloku občinskega sveta z 28. dne marca letos; b) o J. V. Withalmovi ponudbi gledé odkupa služnosti uknjižene na kolizeji za mestno občino; c) ob oddaji ustanove za deklško balo; č) ob oddaji jedne ustanove za kranj. invalide. III. Finanč. odseka poročilo a) o mestnih računskih zaključkih za 1887. l.; b) o skontrovanji mestne blagajnice in fondov nabajočih se v mestni upravi.

— (Vabilo na LXXXI. odborovo skupščino „Matiče Slovenske“) v sredo 17. dne oktobra 1888. l. ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnikov o XXIII. rednem velikem zboru in o LXXX. odborovi seji. 2. Naznanilo predsedništva. 3. Poročilo književnega odseka. 4. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Ukrepi glede 40letnice Nj. Velečastva. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Druge posameznosti.

— (Stavbišče za novo bolnico v Ljubljani) je kupil deželni odbor od g. A. viteza Gariboldija. Stavbišče leži v mestnem pomériji za Bežigradom in za novimi delavskimi hišami ter meri nad 7 oral, tako da bo na njem prostora dovolj za vsa poslopja nove bolnice in bode še preostajalo dovolj zemlje za vrtove in sprehajališča. Kupnina znaša 5500 gld. Bolnica za infekcijske bolezni bode že v prihodnjem letu dozidana na tem prostoru ter potem opuščena na Poljanah sedanja začasna bolnica, proti kateri je bilo slišati že toliko opravičenih pritožeb.

— (Slovensko gledališče.) V svojem slavnem „Revizorji“ narisal je N. V. Gogol pokvarjenost nekdanjega ruskega uradništva v tako živih bojah, s tolikim dovtipom in britko satiro, da je njegov umotvor napravil izredno senzacijo in posebno prijal celo samodržcu Nikolaju I. Vsacemu, količkaj omikanemu Slovanu znana je ta komedija in nje jako živahno razpeljano dejanje, navzlic vsemu temu pa nam je vedno še nov užitek. Dramatično društvo jo je bilo že jedenkrat spravilo na oder in to s tako vseskozi povoljnim uspehom, da se je od mnogih strani čula želja, da bi se „Revizor“ zopet ponovil. Tej želji ustreglo se je, žal da tudi predvčeraj udeležba ni bila taka, kakor bi se bilo smelo pričakovati. Vreme je bilo sicer res skrajno neugodno, a poleg vremena uplivala je izvestno tudi, kakor smo že zadnjič opazili, nekaterih narodnjakov malomarnost. To je tem bolj obžalovati, ker je bila nedeljska predstava jako dobra. Igralo se je z veseljem in dobrim humorjem in nekateri prizori bili so uprav drastični. Izmej dam odlikovale so se gospodičina Zvonarjeva, Gostičeva, Zora in Nigrinova, izmej gospodov Borštnik (Ivan Aleksandrovič Hlestakov), Kocélj (Anton Antonovič), Sršen (Ivan Kuzmič), Danilo (Lápkín-Tápkín), Slavko, Verovšek in Perdan. Tudi vsi drugi, ki so imeli manjše uloge, so primerno sodelovali, tako da smo drage volje pozabili na nekatere negotovosti spomina. Gosp. Borštnik zaslučuje, da mu čestitamo na včerašnjem uspehu, gospodična Kajzelova pa, ki je iz posebne prijaznosti izvrševala ulogo orkestra, da se jej na prijaznosti njenej in jako vrlem sviranji prav toplo zahvaljujemo,

— (Nabiranje krajepisnih imen.) Zadnje dni so poslali ugodne odgovore sledeči gg.: župnik Ažman, bogoslovec Jakelj, učitelj Jeglič in dijak Ancelj: za Dovje; bogoslovec Rejec: za Šebrelje na Tolminskem; učitelj Trošt: za Vinico, Hrast, Novolipo, Starolipo, Vučakovce, Preloko in Belivrh pri Črnomlju; dekan Stoklas: za Brežice; kaplan Demšar: za Mirno Peč; kurat Škrjanec: za Harije, Soze in Tominje pri Ilirski Bistrici; nadučitelj Marn: za Preserje; župnik Kobilica: za Črnuče in Nadgorico pri Ljubljani; župnik Novak: za Videm na Štajerskem; učitelj Likozar: za Goriče in Srednjo Vas nad Kranjem.

— (Ljubljansko barje) je vsled neprestanega deževja zopet deloma preplavljeno in ubogi barjani v veliki nadlogi. Predvčeraj in včeraj je neprestano deževalo in od mnogih strani prihajajo poročila o povodnjih. Na Koroškem je več krajev v nevarnosti, posebno Žabnica, kamor se je iz Trbiža poslala pomoč.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je tudi že od nekdanj vrla narodna občina Mozirska v seji dne 3. oktobra t. l. postavne korake ter je potrebne vloge že odposlala na deželni šolski svet v Gradec, oziroma na naučno ministerstvo. Dozdaj so take korake sklepale občine iz naslednjih okrajev: Šmarje, Ptuj, Rogatec, Slov. Bistrica, Soštanj, Gornji grad, Celje, Laško in Kozje.

— (Deželna sadna razstava v Ljubljani.) V četrtek dne 18. t. m. ob 11 uri dopoldne bode slovesno otvorje nje deželne sadne razstave in vinske pokušnje. K otvorjenju imeli bodo pristop samo razstavniki in povabljeni gostje. Od popoldne naprej bo razstava odprta za splošen pohod. Razstava bode veličanska, ker je toliko oglašila, da bodo napolnjeni vsi prostori starega streljšča z vrtom vred, na katerem bode postavljena posebna lopa za razstavljenorodje in stroje. Za sadje se je oglasilo nad 200 razstavnikov, blizu 4000 vrst. V vipško poskušnjo pošljejo svoje pridelke najboljši vinčaki Dolenjske in Vipave. Natančni program objavimo ob kratkem.

— (Razstavljalcem sadja.) Naprošeni smo objaviti, da naj vsi oni, kateri so oglasili sadje za razstavo, pošljejo upisovalne pole in sadje prav kmalu kmetijski družbi v Ljubljano. Kdor sadje osobno prinese, odda naj ga na starem streljšči. Od sadja namenjenega za razstavo, ni plačati užitninskega davka.

— („Ni nesreče brez sreče“) vskliknil je menda te dni g. Števo pl. Gjurković, stražmešter v 12. ulanskem polku, kajti nesrečna smrkavost konj bila je uzrok, da je ves eskadron moral ostati v Ljubljani in tukaj v barakah zvonaj mesta prebiti svoj kontumac, iz te nesreče pa se je porodil presrečen slučaj, da je rečeni g. stražmešter v veliki loteriji zadel 200.000 gld. Zadnje dni septembra prišel je gosp. Gjurković v tukajšno glavno trafiko, kamor je sicer čisto zahajal po tobaka za svoje vojake in kupovat smodk zase. Gospa Gruberjeva, s katero je še iz prejšnjih let znan, ko je s svojim eskadronom dohajal k vojaškim vajam v Ljubljano, ponudi mu jedno promeso komunalnih srečk Dunajskih na prodaj. Čim bolj je g. Gjurković promeso odklanjal, tembolj mu jo je g. Gruberjeva priporočala. Naposled kupi vender za 3 gld. 50 kr. ponujano promeso ter jo brani v svojo veliko službeno listnico ter odide, ne da bi se za promeso posebno brigal. Ko pride preteklo soboto zopet v glavno trafiko, ga takoj vpraša g. Gruberjeva, kje ima kupljeno promeso, kajti znala je dobro, da je on jedno kupil in da je glavni dobitnik zadet v Ljubljani. G. Gjurković začne preiskavati svojo listnico in kmalu najde mej drugimi listinami tudi promeso serijo 1975 šte. 73 vso zmečkano, na katero je zadel 200.000 gld., in s katero je takoj šel k bankirju Mayerju, da mu izposluje izplačilo dobitka. G. Gjurković je zelo izobražen mož, bil izza svojih mladih let husarski častnik, šel pozneje kot prostovoljec v Mehiko, kjer je postal „ritmeister“. Vrnivši se iz Mehike ustopil je kot stražmešter pri 12. ulanskem polku in kot tacega pripeljala ga je srečna usoda v Ljubljano, kjer ga je konjska bolezen zadržala nepričakovano dolgo in mu naklonila komunalnih srečk glavni dobitnik. Gjurković je vojak z dušo in telesom, jako priljubljen mož, izvrsten jahač in lovec. Nenadna sreča ga je precej prevzela in prve hipe ni si vedel duška, pozneje pa je zopet dobil prejšnjo hladnokrvnost in izjavil je nekda svojim prijateljem, da se vsaj do bodočega maja svoji službi ne odpove. Gotovo pa mu ostane Ljubljana in bivanje v njenem ozidju v najprijetnejšem spominu. Promeso, na katero je g. Gjurković zadel 200.000 gld., od katerih so mu odtegne 20%, izdala je Dunajska tvrdka Schellhammer & Schattera.

— (Obesil) se je v novi mestni vojašnici, v katero so se vojaki domačega pešpolka št. 17 s 1. dnem t. m. preselili, novinec Fran Beršič iz Škofje Loke pretekli petek ob 8. uri zvečer na ograji stranišča. Uzrok samomoru je menda to, da je samomorilec od nabora izostal, bil je torej „Stellungsflüchtling“ in je bil obsojen, da mora služiti v prezenčni službi pet let.

— (Iz Rateč na Gorenjskem) se nam piše: Dne 3. in 4. t. m. imeli smo hud naliv in gotovo bi bile Rateče zopet tako preplavljene, kakor 1885 l., da se neso zagradili hudourniki, zlasti pa Trebiški potok. Dela, ki so jih dogotovili kaznjenci iz Ljubljane, pokazala so sedaj svojo veliko korist in obvarovala nas škode in nesreče. Poleg dežja smo imeli rečena dneva hud veter, ki je mnogo poškodoval. Polomil je več kozolcev z žitom, katerega

zda kmet ne more nikjer susiti. Nekateri vozijo mokro snopovje domov, drugim pa še danes na dežji leži.

— (Savinjska dolina) je bila v ponedeljek, 8. t. m., tako hudo preplavljena, ko že dolgo ne. V Celji so morali kapucinarski most za vozove zapreti, park je ves v vodi, v bolnici so kleti in sploh pod zemljo ležeči prostori, tudi kuhinja, polni vode in čez cesto pred bolnico teče voda do pol stegna in dela žleb skoz sosedni vrt.

— (Morilca Simiča,) ki je bil v Trstu mladega bančnega uradnika v svoje stanovanje zvalil, ga potem umoril in oropal in mrtveca dolgo časa imel skritega v svojem kovčku, so v soboto zjutraj v Budimpešti obesili.

— (Vabilo k slavnosti,) katera se priredi v proslavljenje 40letnega vladanja Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. 21. dne oktobra 1888. leta v Ibanu. Vspored: 1. Ob 9. uri zjutraj slavnostna sv. maša. 2. Blagoslovljenje šolske zastave. 3. Ob 2. uri popoldne litanije. 4. Po litanijah odhod z godbo na slavnostni prostor. 5. Slavnostni govor. 6. Govori, deklamacije in petje. 7. Pogoščenje šolske mladeži. 8. Prosta zabava. — Pri slavnosti sodeluje iz prijaznosti Domžalska godba.

Odbor.

— (V Veliki Dolini) je na tamošnji novi dvorazrednici razpisano mesto prvega učitelja. Plača 500 gld., priklada in stanovanje. Dalje mesto drugega učitelja. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 20 t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. oktobra. Nasproti Berolinskim poročilom zagotavlja so iz zanesljivih virov, da nemški cesar, vračajoč se iz Rima v Potsdam, ne pojde čez Dunaj, ker je program potovanja že naprej določen, bode cesar Viljem dne 21. t. m. že v Potsdamu, drugi dan pa že v Hamburgu.

Berolin 7. oktobra. „Norddeutsche“ ponavlja je graja francosko naredbo proti tujcem, rekoč, da je to izraz gospodarsko-političnega sovraštva.

Mokronog 8. oktobra. Svečanost povodom štiridesetletnice sijajna. Razsvetljava krasna, naudušenje velikansko, zabava izborna.

Dunaj 8. oktobra. V pravdi čevljarske tovarne v Mödlingu proti Hamburgerju bil poslednji obsojen na sto goldinarjev globe.

Praga 8. oktobra. Državni poslanec dr. Pickert danes popoldne za rakom umrl.

Peterburg 8. oktobra. Car in carica s spremstvom dospela v Batum in bila slovesno vsprejeta in pozdravljena. Ko sta obiskala cerkev, bila sta prisotna pri polaganju temeljnega kamna za pravoslavno cerkev.

Bruselj 8. oktobra. Major Hordister, jeden najodličnejih uradnikov Kongijske države, javlja, da je Stanleyeva ekspedicija vsa poginila in najbrže Stanley tudi našel smrt.

Peterburg 9. oktobra. „Journal de St. Petersburg“ pravi, da je jako predrzna vest, da bi bil cesar Viljem na Dunaji izpolnil, kar je bil Rusiji glede vprašanja bolgarskega obljubil. Rečeni list misli: Viljem prizadeval si je gotovo, povedati dvoru Dunajskemu svoje v Petrovem dvorci pridobljeno prepričanje, da ima Rusija mirne namene. Isto bode storil, ako treba, tudi v Rimu, ne da bi s tem kakeršnokoli zavezo izpolnjeval.

Pariz 9. oktobra. Govori se, da so v ministerstvu nastala nasprotstva zaradi diferenc glede revizije ustave. Goblet da bode stopil na mesto Floquetovo.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napanjanji, tiščanji v želodeci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne po-vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (31—13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
— (331—232) —
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Darovi za zastavo „Dolenjskega Sokola“.

III. izkaz.

I. izkaz . . . 108 gld. 23 kr.

Nadalje so darovali:				
Gosp. Viljem Tomič v Trebnjem	5	—	—	—
dr. Volčič v Žužemberku	2	—	—	—
Jakob Derani v Žužemberku	1	—	—	—
Fran Pehani st. v Žužemberku	1	—	—	—
Gospica Josipina Vehovec	1	—	—	—
Gosp. Ignacij Vrančič iz Zagradca	1	—	—	—
M. Keržič iz Ljubljane	1	—	50	—
Anton Obreza iz Ljubljane	1	—	—	—
Sparovic iz Ljubljane	1	—	—	—
Majer iz Ljubljane	1	—	—	—
Vinko Lapajne iz Idrije	1	—	—	—
Fran Herzan	1	—	—	—
Zupančič iz Ljubljane	1	—	—	—
Ivan Meden iz Ljubljane	1	—	—	—
Bösenbacher iz Zagreba	1	—	—	—
Kovafik iz Nymburka	1	—	—	—
Jan. Vael	1	—	—	—
Fran Ban iz Ljubljane	1	—	—	—
M. Zarnik	1	—	—	—
Vavken	1	—	—	—
Jakob Butalič	1	—	—	—
Josip Skofic	1	—	—	—
Gospica Marija Gombač	1	—	—	—
Gosp. Skopczynski	1	—	—	—
Lenuci	1	—	—	—
J. Zimmerman	1	—	—	—
prof. Vamberger	1	—	—	—
dr. J. Dočkal	1	—	—	—
podstarosta Pokupskega „Sokola“	1	—	—	—
Oroslov Auer	1	—	—	—
Schrey v Lescah	1	—	—	—
O. Ladislav Hrovat v Novem mestu	2	—	—	—
Novak iz Ljubljane	—	—	70	—
B.	—	—	60	—
Gospica pl. Poka, gg. Cerk, Florjančič, Koncilja, Schmoranc, Anton Vrančič, Josip Hrovat, Josip Zore, Fran Dekval, Avsec, N. N., Bončar, Josip Rebec, Mayer, Hannš, Ig. Čamernik, Fran Leve, gospa Rezika Levec, Fran Pevec, Klopčič, Jos. Tonis, gospica Anica, Fran Hribar, Zajc, Karol Kulik, Venceslav Buttner, Jakob Zalaznik, Dragotin Hribar, N. H. L. Vitavš, M. Knez, M. Klesčič, 2, 2, Neimenovan, B., A. Žumer po 50 kr., skupaj	19	—	—	—
Gospica Marija Volk	—	—	60	—
Gosp. Fran Volk	—	—	46	—
Gg. Novakovič, N. N., Neimenovan, Ladislav Bednar, gospa Ana Korošec, Marija Levec, Neimenovan, Pelan po 40 kr., skupaj	3	—	20	—
Gospa Helena Hauptman	—	—	33	—
Gg. Klein, Gale, Soklič, Debevec, Gogola, Janko Kos, Jamšek, Foerster, Majar, Lovro Belič, Vinko Premk, Ivan Podgornik, Franjo Dežman, Matevž Škrabec, Jenska, Bizeljski hram, Mataje, Ivan Jenko, gospica Bonač, Nikola Winterhalter, Ivan Alezac, Pripič po 30 kr., Neimenovan	6	—	60	—
Gg. Mezek Martin, Mezek Lovro, Sifrer, Rant, Kessler, Tomšič, Götzl, Jos. Knez, Karol Vidmar, J. Drachler, V. Benkovič, Pavšek, A. Slatnar, E. Rizzardi, J. Košenina, J. Pavlič, gospa Marija Skrabec, gospica J. Skubic, Neimenovan, Neimenovana, Neimenovana, Neimenovana, Neimenovana, Neimenovana, Schmitzer, Prelo, Verovšek, gospa Košenina, gospica Petrovčič, Amalija Verove, Zvan, Cvetnič M. Požek, Jos. Grm po 20 kr., skupaj	6	—	80	—
Skupaj				185 gld. 23 kr.

Vsem gspdc. in gg. darovalcem izrekam tem potom svojo toplo zahvalo

odbor „Dolenjskega Sokola“.

Listnica upravnistva: Gosp. V. Sumi, Izmail: Vaše zadnje pismo prejeli. List plačan do konca leta. Na-ročnina celoletno 20 gld., poluletno 10 gld. Pozdravi!

Loterijske srečke 6. oktobra.

V Trstu:	88,	41,	75,	34,	21.
V Linci:	36,	90,	20,	23,	39.

Tujci:

4. oktobra:

Pri Slonu: Hacker iz Budimpešte. — Žagar, Rozina, Znidaršič, Kandare iz Tržiča. — Gust iz Crefelda. — Pri Matiči: Mayer, Reinhard z Dunaja. — Gorup iz Gradca. — Pri avstrijskem cesarji: Truger iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

6. oktobra: Janez Dolničar, hišni oskrbnik, 35 let, Gospodske ulice št. 3, za jetiko. — Marjeta Pezdirc, gostija, 78 let, Karlovska cesta št. 7, za jetiko. — 8. oktobra: Anton Železnik, 36 let, Tržaška cesta št. 12, vsled paralise v možganih. — Marija Jerančič, gostija, 76 let, Krakovske ulice št. 21, za mrtvoudom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	731.6 mm.	10.0° C	sl. svz.	obl.	19.30 mm.
	2. popol.	731.1 mm.	12.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732.6 mm.	9.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
7. okt.	7. zjutraj	733.3 mm.	6.0° C	sl. vzh.	dež.	56.20 mm.
	2. popol.	732.1 mm.	6.2° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	730.8 mm.	6.6° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 10.6° in 6.3°, za 2.3° in 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	—	danes
Papirna renta	81—	—	gld.	81:05
Srebrna renta	82:05	—	—	81:90
Zlata renta	110:10	—	—	109:95
5% marcna renta	97:20	—	—	97:15
Akcije narodne banke	877—	—	—	876—
Kreditne akcije	305:30	—	—	304:40
London	122:20	—	—	122:20
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9:64 1/2	—	—	9:64
C. kr. cekini	5:76	—	—	5:76
Nemške marke	59:62 1/2	—	—	59:62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	10 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	171	—	—
Ogerska zlata renta 4%	99	25	—	—
Ogerska papirna renta 5%	89	80	—	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	—	—
Radolfove srečke	10	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	30	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—	—	—

Poslano.

10—37)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepiljujude pice,
! kas izkušani liek proti trajnom kušilu plučevine !
želudca bolesti grkljana ! proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Tisti fant, ki je danes proti sedmi uri zjutraj v Senklavški cerkvi zamenil svoj dežnik z drugim, naj se oglasi v hiši št. 8 pred Senklavškim farovžem v prvem nadstropju in naj prinese zamenjanega nazaj, kjer dobi svojega.

Jurist

absolviran, z vsemi državnimi izpiti in z judicijelnim rigorozom, isče mesto koncipijenta pri kakem odvetniku. Naslov pove iz uljudnosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(657—3)

Naznanilo.

V Idriji na pošti hiš. št. 273 na prednji strani se pritlični dve obokani sobi s kuhinjo in kletom, za kupčijo zelo priložni; potem v I. nadstropju ravno tako na prednji strani dve sobi s kuhinjo, jedilno shrambo, drvarnico, zaidej pa prostorna soba dne 24. aprila 1889 v najem oddajo.

V Idriji, dne 4. oktobra 1888.

(660—2)

E. A. DOLINAR & Comp.

ulica Aquedotto 27, Trst ulica Aquedotto 27.

Razpošiljatev raznovrstne kave, čaja, olja, južnega sadja, pomaranč, limon, raznih naravnih vin i. t. d. od 5 K po pošti in več po železnici franco proti povzetju, jamčevaje za najboljšo in točno postrežbo. V cenah je že zapopadana carina, vožnja, emballage in troški, tako, da č. gg. naročniki nimajo nikakeršnih drugih troškov. Zaznamujejo se cene sledeče kave, ki se je zelo veliko razprodalo:

Št. 1. Mokka, prava arabska, l.	1 K po gld.	2.05
2. St. Jago Perl, lepa zrna	1 " "	2.—
3. Cuba, velika zrna, izvrstna kava	1 " "	2.10
4. Ceylon, zelo ukusna kava	1 " "	2.05
5. Ceylon Plantagen, izvrstna kava	1 " "	2.—
6. Portorico, extrafin kava	1 " "	2.05
7. Costarica, zelo čista kava	1 " "	1.95
8. Gold Java I., prav dobra kava	1 " "	1.90
9. St. Domingo, fina kava	1 " "	1.85
10. Santos, močna kava	1 " "	1.70
11. Rio, fina kava	1 " "	1.65
12. Bahia, srednja kava	1 " "	1.55

Opomba: Ker nam dohaja veliko pisem ter da se unaknemo napakam, prosimo č. gg. naročnike natančen naslov, zadnjo pošto, kakor tudi pri železničnih naročbah zadnjo postajo. Na zahtevanje pošlje se „cenik“ zastoj in franco.

Poziv!

Dotični posestnik, ki je videl rabuko mej nekim „Sokolom“ in Pammerjem, je uljudno proščen, naznaniti svoje ime pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Natakarici,

zmožni slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričevali, oddam svojo gostilno na račun.

Dečka,

ki je dovršil z dobrim uspehom ljudsko šolo in ima dobra spričevala, oddal bi rad v Ljubljani ali v Kranji v kako prodajalnico.

Anton Ropret,
posestnik na Bledu.

(668—1)

Prodaja

štacunarskega blaga.

H konkurzni masi Janeza Juvana spadajoča zaloga mešanega blaga v Trbovljah, na ugodnem mestu, se bo v ponedeljek dne 15. oktobra 1888 predpoludnem, vse po čez, po javni dražbi prodala. Natančneje se izve pri oskrbniku mase, ces. kr. notarju Franu Ulrichu na Laškem.

(671—1)

Ljubljanski vodovod.

Razpis ponudeb.

Dobava železnih cevij in fasonskih delov, dalje zapornic in hidrantov in konečno polaganje cevij za Ljubljanski vodovod se zaradi oddaje javno razpisuje.

Pismene ponudbe je pod naslovom: Ponudba za a) dobavo železnih cevij in fasonskih delov, b) dobavo zapornic in hidrantov, c) izvršenje polaganja cevij za Ljubljanski vodovod do uštetega 3. novembra 1888 ob 12. uri opoldne zapečateni pri mestnem magistratu oddati.

Splosni in nadrobni pogoji se dobivajo pri podpisnem stavbinskem voditeljstvu, katero je tudi vsakemu daljnemu pojasnilu pripravljeno.

Stavbinsko voditeljstvo v Ljubljani,
dne 27. septembra 1888.

(653—3)

Smrekar.

Notarsko pisarno

v Radovljici

otvoril je podpisani dne 16. septembra 1888

v Gradu (II. nadstropje).

V Radovljici, dne 6. oktobra 1888.

Ivan Plantan,

c. kr. notar.

(650—2)

Nevesto

išče premožen trgovec, 25 let star, v lepem kraju Spodnjega Štajerja. Prednost imajo one narodnega slovenskega duha. — Resne ponudbe s sliko naj se blagovolijo poslati pod „Aleksander“ poste restante Ljutomer (Luttenberg). (667—1)

Pisarja,

spretnega in treznega, išče notarska pisarna na Gorenjskem. Isti mora lepo pisavo imeti in v notarskih delih izurjen biti. (665—2)

Trgovsk pomočnik,

izurjen v prodaji specerijskega, železnega in mešanega blaga, vsprejme se takoj. — Ponudbe pod naslovom: Franjo Zagar, pošta Stari trg pri Raketu. (669—1)

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko, ki je jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija RIESZ v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

Marseillsko žolco,

najhitrejša, vsekako najsigurnejša in najprostejša sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562—15)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hôtel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastoj.

Dober postranski zaslužek.

(Stalna plača ni izključena.)

Za uradnike, trgovce,

kakor tudi za osebe vsacega stanu se ponuja s prodajo

novih srbskih srečk.

Ponudbe vsprejema

Bančna hiša Aleks. Suchanek
v Brnu.

(668—1)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplavljujude sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zjamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(565—5)

Zadnji mesec:

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti, samo 50 kr.

Glavni dobitok 25.000 Goldinarjev.

(658—2)

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse Nr. 4.